

Sygn. akt III Cz 2067/15

POSTANOWIENIE

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 19 stycznia 2016 r. w G.

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko P. C. (...) Spółce Akcyjnej Oddział w (...)

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 2 września 2015 r., sygn. akt I C 1249/15

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zwolnić powoda od opłaty od pozwu ponad kwotę 1000 zł (tysiąc złotych);**
- 2. oddalić zażalenie w pozostałej części.**

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt. III Cz 2067/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach w postanowieniu z dnia 2 09 2015r. oddalił wniosek powoda S. S. o zwolnienie od kosztów sądowych, uznając, że jest on w stanie ponieść bez uszczerbku dla koniecznego swojego utrzymania opłatę od pozwu w kwocie 1 500 zł, gdyż po odliczeniu od dochodów powoda (łącznie z małżonką) wszystkich kosztów pozostaje mu kwota ponad 900

zł. Ponadto sprawa o zadośćuczynienie nie jest sprawą nagłą, a do zdarzenia,

z którego powód wywodzi swoje roszczenie doszło około 2 lata temu. Sąd

nie uwzględnił wydatków czynionych przez powoda na wnuczkę z uwagi

na niewykazanie istniejącego obowiązku alimentacyjnego względem niej. Uznał, iż winien się liczyć z możliwością dochodzenia swych roszczeń na drodze postępowania sądowego co nierozzerwalnie związane jest z koniecznością pokrycia kosztów sądowych.

Orzeczenie zaskarżył **powód S. S.**, który wnosił o zmianę postanowienia przez zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych.

W uzasadnieniu zażalenia podnosił, że pismem z dnia 27 04 2015 r. zgłosił szkodę ubezpieczycielowi, który dopiero pismem z dnia 3 07 2015 r. odmówił wpłaty stosownego zadośćuczynienia. Zatem dopiero od wydania decyzji odmownej przez ubezpieczyciela mógł ewentualnie liczyć się z koniecznością pokrycia kosztów sądowych, a więc miał około miesiąca na zgromadzenie odpowiednich środków finansowych. Podkreślił także, iż pomimo braku obowiązku

alimentacyjnego jego pomoc dla wnuczki także powinna zostać uwzględniona przy rozpatrywaniu wniosku. Powód wyjaśnił, iż kredyt zaciągnięty został w 2014 r. i przeznaczony w całości na zakup sprzętu stanowiącego podstawowe wyposażenie każdego gospodarstwa domowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skutecznie zwolnienia od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych domagać się może wyłącznie osoba, która wykaże, że nie może ich ponieść bez uszczerbku dla utrzymania koniecznego siebie i rodziny (art. 102 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz. U. z 2014r., poz. 1025 j.t.).

Powód dochodzi w sprawie od pozwanej zadośćuczynienia za krzywdę doznaną w następstwie śmierci jego brata w wypadku w dniu 18 10 2013r.

Powód nie posiada żadnego majątku, prowadzi wspólne gospodarstwo wraz z żoną. Utrzymują się z otrzymywanych świadczeń emerytalnych w łącznej wysokości 3 543,98 zł miesięcznie.

Swoje koszty utrzymania ocenił ona na kwotę 2 322 zł miesięcznie. Po potrąceniu z dochodów wszystkich kosztów powodowi pozostaje zatem kwota 973,48 zł.

Słusznie skarżący podnosi, iż rata zaciągniętego kredytu powinna zostać uwzględniona przy ustalaniu niezbędnych kosztów utrzymania, gdyż został on przeznaczony na zaspokojenie niezbędnych potrzeb bieżącego utrzymania. Natomiast środki finansowe przekazywane na rzecz wnuczki nie należą do niezbędnych kosztów utrzymania i nie mogą korzystać z pierwszeństwa przed obowiązkiem uiszczenia kosztów sądowych.

Wbrew temu co przyjął Sąd pierwszej instancji powód nie jest w stanie ponosić kosztów sądowych w całości i dlatego należało zwolnić go od obowiązku ponoszenia opłaty od pozwu ponad kwotę 1.000 zł i w tej części jego wniosek był uzasadniony.

Od chwili zdarzenia, będącego podstawą niniejszego roszczenia upłynęło ponad dwa lata i powód dochowując należytej zapobiegliwości życiowej mógł przeznaczyć część uzyskiwanych dochodów w celu zgromadzenia niezbędnych oszczędności na pokrycie przynajmniej części opłaty od pozwu.

Czyni to zażalenie w części uzasadnionym i skutkowało koniecznością zmiany zaskarżonego postanowienia.

Reasumując, zaskarżone postanowienie jest w części wadliwe i dlatego zażalenie powoda jako w części uzasadnione uwzględniono, orzekając jak w pkt 1 sentencji w oparciu o przepis art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., a w pozostałym zakresie zażalenie jako bezzasadne oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c.

SSO Leszek Dąbek